

Fragments d'interior

David Escamilla i Imparato (*)

Il·lustracions: Xavi Baiges i Anglès

Alta lluna

Serà enmig d'una nit
obstinadament mossegada i malmesa
pel fred apàtic dels darrers dies
que tornaré a casa.
Ho faré sol, a peu,
pel camí acostumat,
tot endreçant en la fràgil memòria
cançons italianes de tendresa.
La ciutat plorarà per dins
com ho fa l'home habitual del meu itinerari.
No caminaré de pressa
tot i sent conscient dels rellotges,
del plat a taula que es refreda.
Serà una nit clara,
de lluna alta.
Sortiré d'un antic cafè del centre
havent retingut totes les seves fesomies.
Trepitjada la primera rajola exterior cercaré,
més amunt de les converses,
entre nobles faccions de gàrgoles
envellides pel silenci,
nous rostres amb altres ulls.
La meua sorpresa arribarà quan,
tot paragonant les unes amb els altres,
m'adonaré de la identitat:
aquells rostres d'interior
que eren per a mi incògnits
es repetiran ara allà dalt,
lluny de l'esguard ciutadà.
On només es piquen l'ullet amb complicitat
—molt de tant en tant—,
les pedres omniscients del meu paisatge.

Els números

Un esquitx de color,
tres pedres i deu branques.
Quatre-centes formigues lleugeres de pes
set-centes quaranta mil declaracions d'hisenda.
Tot un món de realitats
sotmès a una tristíssima convenció mundial: els números.

Signes

... i és baixant l'escala del teu pis
que descobreixes cada dia
la mateixa esquerra a la paret.
I cada matí la trobes més llarga,
mentre avança esglaons amunt,
en direcció precisa cap a la teva porta.
Avui t'has sentit amenaçat
i has provat de fer-la fora.
Has tirat avall,
com a mínim,
tres o quatre metres de guix blanc.

Angoixes

Al flamenco del zoològic
li han operat les ales
perquè no s'escapi volant.
A la veïna del cinqué
el marit li ha recomenat
que no parli amb desconeguts
perquè no fugi de casa.
A tu t'han dit que convé estudiar intensament
i t'han omplert la cambra
de llibres i calculadores
perquè no somiïs en les nits d'exàmens parcials.
Sento una angoixa terrible
cada vegada que passen
aquestes ombres
damunt dels nostres dies.

Núvols

Darrera el televisor,
núvols.
Entre els mitjons i la teva cama,
els llençols i la pell,
núvols.
Damunt la cambra sempre fosca dels avis,
dins les olles de la cuina,
més núvols.
Segur que avui havia núvols,
i no has mirat enlaire.

Sant Pol de Mar 1991 - Barcelona 1992

(*) Tercer premi de poesia jove.
Premis "Arnau de Palomar 1998".

